

תערוכה ארצית

12

שבט תשע"ז • ינואר 2016

ע"ש ציפורה לוריא

של בוגרי מגמות האמנות
בחינוך הדתי

מסרט טושאלה, מדרשיית עמליה

הביאנלה של
Jerusalem •
דודשלים
Biennale
2015

HiT
מכון טכנולוגי חולון
Holon Institute of Technology
איכות ומצוינות

מכללת
אמונה
מכללת אמונה חתך

מכללת
אמונה

חמד
בית חינוך כמשפחה

הפקה: מינהל החינוך הדתי - בת שבע סיאני, מרכזת הפרסומים; רויטל זיוון (שטרן), מפקחת על לימודי
תקשורת ואמנויות | הפקת התערוכה: אורנה סגל וטליה פאר, מדריכות ארציות לאמנות בחינוך הדתי |
אוצרת: ליאורה לוי, אמנית ואוצרת | עיצוב גרפי: סטודיו שחר שושנה | הוצאה לאור: גף הפרסומים,
משרד החינוך | עריכה לשונית: תהילה דוד

בעזרת צור ישראל וגואלו
שב העם היהודי לארץ ישראל
והקים בה את ביתו הלאומי,
ובכלל זה את מוסדות המדינה,
משרד החינוך ואגפיו

חזון החמ"ד החינוך הממלכתי דתי

מנהל החינוך הדתי על ראשיו, מחנכיו, מנהליו, מפקחיו וחברי מועצת החמ"ד, מחויבים לחינוך ילדי ישראל ליראת שמים ולחיי תורה ומצוות באהבה. אנו פועלים כדי להתקרב ולקרב אל אבינו שבשמים - מתוך אמונה עמוקה והשקפת עולם מגובשת ושקולה, מתוך מחויבות לחינוך כשליחות לכלל ישראל, מתוך שאיפה לשותפות ביצירת חברת מופת ומתוך מחויבות לתורה ולהלכה.

בתי חינוך של החמ"ד הם כמשפחה עבור כל הבאים בשעריהם: תלמידים, הורים, מורים ומנהלים - בית חינוך כמשפחה.
בתי חינוך של החמ"ד הם בתים של תורה, של יראת שמים ואהבת ה' ושל מידות טובות ודרך ארץ.
בתי חינוך של החמ"ד מעודדים טיפוח זהות אישית ציונית-דתית חברתית-אזרחית.
בתי חינוך של החמ"ד מלמדים באהבה ומחזקים את רוח האדם.
בתי החינוך של החמ"ד מקדמים למידה משמעותית, חדוות הדעת ומצוינות.

מטרות החינוך הממלכתי דתי:

בין אדם לעצמו: חינוך למידות טובות ושאיפה לצמיחה מתמדת ולמצוינות בכל תחומי החיים.
בין אדם לאלוקיו: חינוך לאמונה בקב"ה, לאהבת ה', ליראת שמים ולחיי תורה ומצוות.
בין אדם לזולתו: חינוך להכרת מעלת האדם, הנברא בצלם אלוהים, ולדבקות בכלל הגדול של "ואהבת לרעך כמוך" ובמצוות הנובעות ממנו.
בין אדם לעמו: חינוך לאהבת כלל ישראל, מתוך אחריות אישית ומעורבות חברתית.
בין אדם לארצו ולמדינתו: חינוך לאהבת הארץ, להכרה בערכה הרוחני, הלאומי וההיסטורי של מדינת ישראל, לאחריות לעתיד המדינה ולנכונות לפעול למענה.

החיבור בין תורה ליצירה חופשית

ד"ר אברהם ליפשיץ

ראש מינהל החינוך הדתי

לצוותי המורים והתלמידים היקרים העוסקים באמנות וביצירה, ברכות, וה' עמכם.

אנחנו זוכים להיות שותפים לעשייה מבורכת ועשירה בשדה היצירה בכלל ובאמנות בפרט.

עם ישראל שב לארצו, ואנחנו, משפחת החמ"ד, סללנו את דרכנו המשלבת בחזרה זו - תורה וציונות, תורה עם דרך ארץ ותורה ומדע.

בדור האחרון עלינו קומה. אנחנו נמצאים בתהליך מתקדם של חיפוש ה"אני" התורני המתגלה בהיותו יוצר. הרב זצ"ל, ראה בכך חלק מהתקדמות בתהליך הגאולה: "אין אדם קונה שום מעלה, כי אם מתוכיותו, מעצמותו המהותית הפנימית, ולא ממה שבא לו מבחוץ, כי המקרים אינם מולידים את האושר האמיתי. אבל הלא התורה והמצוות הן עצמיות האושר, והם באים לאדם מחוצה לו? אמנם כאשר נתבונן נמצא, שכל אחד משיג מהתורה והמצוות רק מה שצפון בפנימיותו..." (חדריו).

האומן היוצר מגלה את תוכיותו ופנימיותו, ויצירה זו יש בה פעולה הדומה לתפילה, ביטוי של הנפש המבקשת להביא את עצמה לידי ביטוי.

במקום אחר (אורות הקודש ח"א) כתב הרב: "היצירה הרוחנית חופשית היא, אינה מתחשבת עם שום השפעה חיצונית, היא יוצרת כפי הלך רוחה פנימה, וכל מה שתתגבר בקרבה אמונתה בעצמה, כך תעלה למרומי האמת..." הרב קורא ליצירה חופשית, ליצירה לפי הלך רוחה פנימה. החופש שעליו מדבר הרב, הוא הביטוי השלם של הנפש המושתתת על לימוד תורה ועל רצון לראות בטוב ה', והחיבור בין מצוותיה של תורה והיצירה החופשית, מתלכדים למקום מתחדש יוצר ושלם.

תלמידים ומורים יקרים,

אשרינו שאנו זוכים לראות את יצירותיכם, את היכולות הגבוהות של ביטויי הנפש, המגלים לנו את המקום הצומח בתהליך גאולתם של ישראל.

ישר כחכם!

מוקירכם מאד,

אברהם ליפשיץ

תערוכת האמנות ה-12 של בוגרי מגמות האמנות בחינוך הדתי

רויטל שטרן (זיוון), מפקחת ארצית על לימודי תקשורת ואמנויות בחינוך הדתי

לכל תלמידי ובוגרי מגמות האמנות בחמ"ד
מורים לאמנות ומנהלי בתי הספר שיש בהם מגמות לאמנות!

התערוכה ה-12 של בוגרי מגמות האמנות בחינוך הדתי יוצאת לדרך עם עבודות נפלאות שלכם, יוצרים צעירים. השנה בדברי הברכה אני רוצה להדגיש את בחירתנו לתת מקום בתערוכה לעבודותיו ויצירותיו של סגן הדר גולדין הי"ד שנלחם במבצע צוק איתן ונהרג על ידי החמאס בפעולה שנועדה לאיתור מנהרות תת קרקעיות שהיוו איום על יישובי דרום הארץ. הדר עדיין מוחזק על ידי החמאס ומצווה עלינו כולנו להביאו לקבר ישראל. הדר גדל בבית שטיפח יצירה. הוא ואחיו ציירו ויצרו בתחומים שונים. החשיפה ליצירה נעשתה במהלך שנות השבתון של אבי המשפחה בעיר קיימברידג' שבאנגליה בשנים בהן לא היו מגמות אמנות בתיכונים הדתיים בארץ. הציור והיצירה המשיכו ללוות את הדר גם בזמן שירותו בצבא וכשהדר חזר הביתה בחופשות ובסופי שבוע הוא המשיך לצייר, כי היצירה היא מקום לביטוי עמוק של הלכי הנפש. היום פורחות מגמות האמנות בבתי הספר העל-יסודיים בחינוך הדתי, אך לצערנו לא בחינוך הבנים. אנו פוגשים אמנים גברים רבים שיוצרים בשעות הפנאי וגם כאלה שפנו ללימודי אמנות ב'בצלאל' וב'פרדס' אך מעטים מביניהם קיבלו הדרכה מקצועית בתחום האמנות בלימודי הישיבה והתיכון שלהם. הורים ומנהלים רבים אינם רואים חשיבות בלימודי אמנות ואף חוששים מהם, הן ברובד החינוכי, תורני (מה יראו ולמה יחשפו?) והן ברובד הפרקטי (ממה יתפרנסו?). התוצאה היא שתלמידים מוכשרים צריכים להחביא/להדחיק את כישוריהם עד לשלב מאוחר של התבגרות ועצמאות. אני קוראת מכאן למנהלים, למורים ולהורים לקיים חשיבה מחדש על תפקידן וחשיבותן של מגמות יצירה בחינוך הבנים ובהתפתחותם התרבותית והנפשית, במיוחד בדור מורכב זה הפתוח והמעורה בהוויות העולם ומבקש להשתלב בו בקולו שלו. אני רוצה להודות למורים לאמנות, על עבודת הקודש שהם עושים עם תלמידיהם. לא תמיד עבודתם והשקעתם מובנים ומוערכים בתוך מסגרות החינוך, וכאן המקום לציין את מסירותם ואת הצמא המתמיד של רבים מהם ללמוד ולהתחדש. אני מבקשת להודות למסלולי ההכשרה לאמנות במכללות - מכללת אמונה בירושלים, מכללת תלפיות בחולון ולמכללת HIT בחולון על תמיכתם בבוגרי החינוך באמצעות מלגות לימוד למצטיינות. תודה למחלקת חינוך במוזאון ישראל על מתן המנויים לזוכים. תודה לאורנה סגל וטליה פאר המדריכות הארציות לאמנות בחינוך הדתי, על ההובלה של המגמות לקראת הקמת התערוכה. תודה לעמיתותיי במשרד החינוך הגב' עינת קריצ'מן מפקחת מגמות אמנויות העיצוב במנהל מדע וטכנולוגיה ולד"ר סיגל ברקאי, מפמ"ר אמנות חזותית במשרד החינוך ולד"ר נורית רון, ראש אשכול אמנויות במזכירות הפדגוגית. ולבסוף תודה גדולה לליאורה לוי - אוצרת התערוכה.

“הנפש היא הפסנתר על מיתריו הרבים.

האמן (היוצר) הוא היד המביאה על ידי קליד זה או אחר,

בדרך תכליתית, את נפש האדם לכלל רעידה” (קנדינסקי, על הרוחני באמנות)

ליאורה לוי, אוצרת התערוכה

בתערוכה זו, שהיא התערוכה ה-12, מורגשת מאוד הנפש המיוחדת של כל אחד מכם הבאה לידי ביטוי במרחבי הציור, הרישום, הפיסול, הצילום וציורי הקומיקס.

חלקכם התייחסתם אל עולמכם הפנימי ואל מאורעות בחייכם.

חלקכם בחנתם את תהליך התבגרותכם, ויש מכם שהתייחסו לפגיעות פיזיות וחברתיות והביעו הזדהות עם כאב ה'אחר'.

אך בעיקר יש בתערוכה עיניים.

עיניים שרואות יופי, עיניים שמתבוננות על העולם מנקודות מבט שונות.

ועל כך אני מבקשת לשתף בדברים שכתב אנטואן דה סנט אכזופרי בספרו ה'נסיך הקטן':

“אין לראות את הדברים היטב אלא בלב בלבד, כי הדבר החשוב באמת סמוי מן העין”.

ובדבריו של הרב קוק: **“אין האדם קונה שום מעלה, כי אם מתוכיותו, מעצמותו המהותית הפנימית, ולא ממה שבא לו מבחוץ, כי המקרים אינם מולידים את האושר האמתי.”** (חדריו)

תודה, שאפשרתם לנו להציץ בסמוי מן העין, בפיסה מזוהתכם ומעולמכם הפנימי.

מאחלת לכם את ברכת המשך הדרך האמנותית בשבילי החיים.

הערכה מיוחדת למורכים ששותפים להוצאה לאור של תהליך היצירה, לאורנה וטליה שמדריכות ומלוות בהשקעה

רבה ולגב' רויטל שטרן שמובילה את כל פיתוח תחום האמנויות בחינוך הדתי.

התערוכה הארצית הגיע למצוות

טליה פאר ואורנה סגל, מדריכות ארציות לאמנות בחינוך הדתי

שתיים עשרה שנים של גיבוש זהות, הקניית יסודות, התוויית כיוון, מיצוב רעיון ושייכות הגיעו לסיומן. עתה מתחילה ההתבגרות האמתית.

הקשר לאמנות במגזר הדתי הוא כבר לא שאלה, זו עובדה קיימת. עובדה המתקיימת לתפארת ביותר ממאה מגמות אמנות בבתי הספר התיכוניים, האולפנות ומעט מהישיבות. המובילים של מגמה זו, הם מורים שלמדו בעצמם במגמות אמנות, כמובן, שלאחר מכם השלימו את השכלתם האמנותית בבתי ספר גבוהים לאמנות. שאלות והתלבטויות מלוות את התהליך הזה לכל אורך דרכו, אך מהות השאלות ואופיין משתנה עם השנים ועם שינוי פני הדור.

ולמרות העדנה וההישג של מיצוב הרעיון האמנותי האתגרים עדיין גדולים. אנו ערים לרפורמות במשרד החינוך שיוצרות התמודדויות מחודשות עם התחום הזה במיוחד בחינוך הדתי, לאור צמצום הבחירה. ההתמודדויות אינן פשוטות, ובפניי המנהלים נצבת הבחירה עם מה להמשיך ועל מה לוותר. בתי ספר שמבינים את החשיבות של האמנויות ממשיכים ומתעקשים למרות הקשיים. ללא ספק דילמה זו היא אבן בוחן שתוציא לאור את הטובים ביותר.

בתערוכה מוצגות יצירות מעניינות ואיכותיות שמגלות טפח קטן מהעניינים המעסיקים את בני הנוער בישראל. אנו ערים לרגישויות לזולת, לראייה מובחנת ורגישה של פני השטח, להתמודדות עם קשיים ועם שונות, וכל זה מוגש בטכניקות המלמדות על יכולות ופוטנציאל גדול של כל משתתף ומשתתף.

אנו מברכות את הבוגרים המוכשרים ומודות למוריהם על ההישגים המרשימים שאנו זוכים לראות בתערוכה זו.

תודה לליאורה לוי האוצרת, שחיברה בין היצירות לכדי תערוכה שהיא עצמה מלאכת מחשבת.

תודה למפקחת על תחומי האמנויות רויטל שטרן, שמנצחת על קידום תחומי האמנויות עם חזון ועם הצבת יעדים ברורים.

ציפורה לוריא

.....

2008-1948

תושבת עפרה, נולדה בשנת 1948 בעיר קלוז' שברומניה ועלתה לארץ בגיל עשר. למדה באוניברסיטה העברית תולדות האמנות, ספרות אנגלית וספרות השוואתית והתמחתה בתיאטרון מודרני ובאמנות מודרנית. במשך שנתיים למדה אמנות אצל הצייר רפי לביא. כתבה רשימות ביקורת בעתון "דבר" וב"עתון 77" ובסוף שנות השמונים כתבה ב"נקודה" והגישה תכנית תרבות ב"קול ישראל". היתה אוצרת "הגלריה האחרת" בתל אביב, ביימה מחזות ומונולוגים של תיאטרון נשים. צפורה לימדה אמנות במכללות "תלפיות" בת"א ו"אמונה" בירושלים.

בשנותיה האחרונות אצרה ציפורה לוריא את התערוכה הארצית של בוגרי מגמות האמנות במינהל החינוך הדתי ועשתה זאת באהבה ובמסירות רבה מתוך אמונה ורצון לטפח את דור האמנים של העתיד.

הדר גולדין

2014-1991

הדר נולד למשפחת גולדין שהתגוררה אז ביישוב אשחר. ישוב מעורב לדתיים ולחילוניים.
להדר אחות בכורה, אח גדול ואח תאום.

הדר ואחיו התאום גדלו והאירו את עולם המשפחה ואת העולם הסובב אותם.
יחד כבשו את לב הגננות והמורות, יחד למדו לנגן, לצייר ולפסל, יחד הלכו לבני עקיבא והפכו מחניכים
למדריכים, יחד הלכו למכינה קדם צבאית ויחד סיימו קורס קצינים וגידלו דור חדש של חיילים.
הדר התארס לבחירת ליבו זמן קצר לפני מבצע 'צוק איתן', מבצע שממנו לא שב. הדר נהרג ונחטף על ידי
ארגון חמאס בה' באב, תשע"ד (1.8.2014)

בפעולה שנועדה לאיתור מנהרות שנחפרו על ידי האויב במטרה לפגוע ביישובי הדרום.
הדר המשיך לצייר עד ליומו האחרון והותיר אחריו אוצר אמנותי מצויר המבטא את שמחת ההשראה, חדוות
היצירה, אהבת האדם, המשפחה והטבע.

משפחתו של הדר פועלת להנחלת עולמו וערכיו של הדר, משימתה של מדינת ישראל היא -
הבאתו לקבר ישראל- חובה הנגזרת מהערכים היהודים והציוניים שהובילו את הדר.

קיר עבודות אמנות לזכרו של הדר גולדין ז"ל

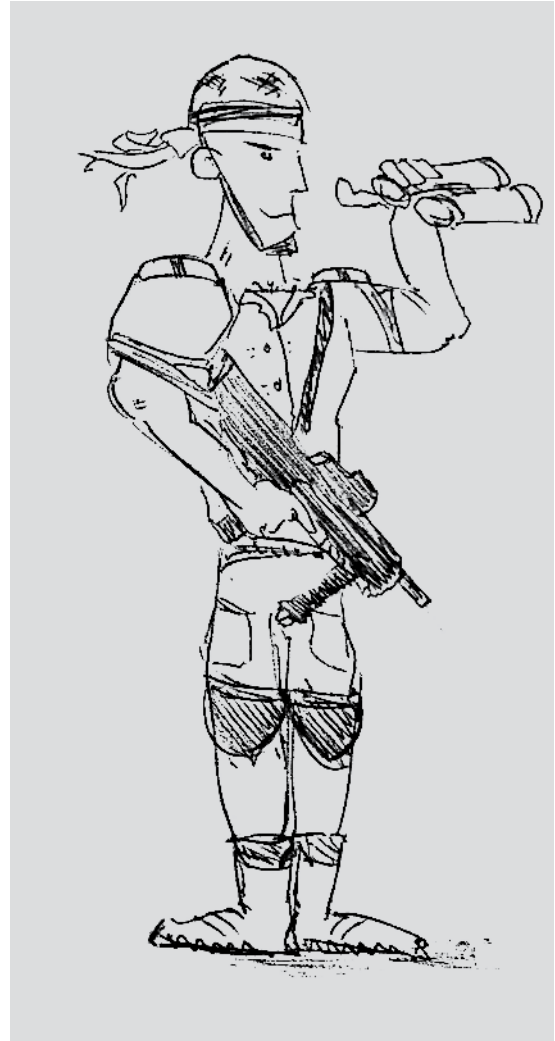
אנחנו זוכים בתערוכה זו לפגוש יוצר רגיש, רב תחומי שבהרבה רגישות ועיניים שמחות בחר להתבונן על העולם. בחרנו להציג כמה צילומי עבודות מתוך התערוכה התערוכה 'ציור. השראה. משפחה' שהוצגה בגלריה 'זרעים של צבע' בגבעת יואב.

"שרביט המנצח של הדר בסימפוניית החיים היה המכחול ועט הפיילוט."

הרצון לצייר היה חזק ממנו, אולי אפילו בלתי נשלט, ולשם כיוון הדר את מיתרי נפשו. הדר הבין כי באמצעות האמנות הוא יכול לספר על עולמו הפנימי, על עומק הנפש. עבור הדר האמנות שימשה למעשה במה ליצירת תקשורת בין האמן שבו לזה המתבונן בעבודתו. הדר הבין כי באמצעות האמנות אפשר לשאול שאלות ולערער על מוסכמות. לשם כך גייס הדר את מיטב ה"מורים": תולדות האמנות, ספר טוב, יצירה מוזיקלית סוחפת וכמובן אחיו המוכשרים והוריו המשפיעים. את כל אלו ניכס הדר לעצמו והוציא לפועל לכדי יצירות מופת. הרצון לשנות ולהשפיע הניע את הדר והתוצאה: עבודות במגוון נושאים וטכניקות, המציגות עולם ססגוני ורב פנים.

(מתוך דברים שנכתבו על ידי צילי טל, אוצרת התערוכה 'ציור. השראה. משפחה' התערוכה הוצגה לראשונה בגלריה המרכזית בעין הוד' ובגלריה 'זרעים של צבע' בגבעת יואב)

אביגיל בן חיים

...אצבע אלוקים היא

אולפנת גילה, רמת בית שמש

מורה מנחה: טליה פאר

במסע לפולין נחשפתי לזוועות, לסבל רב, לרוע בלתי נתפס, לכאב שכמעט ואי אפשר לשאת.

לפעמים, באמת לא הכנתי איך אפשר להמשיך אל מול כל זה, ותשובה אחת

מצאתי והיא - האמונה!

ההבנה הזאת שאנחנו לא לבד בעולם, ושיש שם מישהו למעלה שמכוון את הכל, והכל מידו.

"אצבע אלוקים היא..." ההבנה הזו היא השומרת עלינו שלא נשבר.

טכניקה: עיצוב בנייר

אביגיל גרינברג

טבעי שלא תשלוט בעצמך?!

אולפנת עופרה

מורה מנחה: אילה אופיר

עבודתי עוסקת ביחס של החברה להטרדות מיניות. בתרבות שאנו חיים כיום בה הכל מותר ולגיטימי, מתירה הפרסומת לאדם לא לשלוט בעצמו. אך עם ההבנה המוטעית שמותר לו לאכול, לקנות ולקחת מהעולם מה שבא לו, נולדת תרבות קלוקלת בה מותר לו לאדם לגעת באישה שלידו ולפגוע בה, אם מתחשק לו. מבנה הפסל מזכיר דמות אישה בקימורים, בפרופורציות ובהעמדה, ויוצר את ההשוואה בין החטיף לגוף האישה.

טכניקה: מעורבת

טכניקה: מעורבת

אביה סלע

נרקב או נרקם / רקמה על עלים

אולפנת אוריה, גוש עציון

מורה מנחה: טלי פרקש

היצירה שלי משקפת דיאלוג בין החולף לנצחי. אספתי עלים שטבעם לצמוח ולגדול ולבסוף לנשור, להתכלות ולחלוף מן העולם. ניסיתי לשמר אותם לנצח בשלכ חיותם, רגע לפני ההתכלות וההתכלות. ברגע הזה, הוספתי לכל עלה רקמה שהופכת את העלה הסתמי למיוחד, מבדילה אותו מהאחרים, ומטביעה עליו מעין ממד נצחי.

גם האדם, כמו העלה, זמני וחולף אך הוא שואף להתקיים לנצח על ידי השארת חותם אישי וייחודי משלו, מעין תוצר של רקמת חיים אישית בתוך רקמת החיים האנושית האינסופית.

טכניקה: רישום, צילום והדפסה, רדי מייד מטופל.

העבודה מורכבת משלוש יצירות שבכל אחת מהן נמצא החוט האדום המסמל קשר דם. יצירה אחת היא צילום משפחה, מעל התמונה העברתי חוט אדום בעזרת מחטים. החוט מבטא את קשר הדם והמשפחה המוצגת בתמונה נותנת הרגשה של מצב אידיאלי, של אושר מוחלט.

ביצירה נוספת, מוצגים שיבולי חיטה סגורים ומאוחדים על ידי צווארון הלקוח מחולצה מכופתרת, על הצווארון ישנם תיפורים אדומים. הדימוי מהווה ביטוי לצורך של ההורים לטפל בילדיהם, לעטוף אותם ולהגן עליהם. גם כאן התיפורים האדומים שעל הצווארון הם ביטוי לקשרי הדם.

אודליה אסולין

קשר דם

אולפנית בנ"ע, תל אביב
מורה מנחה: הילה סבן

טכניקה: אקריליק על משטח מונע החלקה של שטיח

הביטוי "לטאטא אל מתחת לשטיח" משמעו הסתרה של דברים מפני הציבור. ערכתי סקר ובו שאלתי אנשים בגילאים שונים אילו דברים הם מסתירים או מעלימים, אילו דברים הם לא רוצים שאנשים אחרים ידעו. יצרתי שני שטיחים שונים שעיתוריהם מורכבים ממילים שעלו בסקר, אחד מייצג נשים והשני מייצג גברים. הם מיוצגים על ידי סטיגמות וסטריאוטיפים שיש לחברה לגבי שני המינים. עיטורי השטיחים מביאים לידי ביטוי צבעים וצורות האופייניים לאמנות האסלאם, לשטיחים פרסיים, לאורנמנטיקה מסוגים שונים ולאמנות האר נובו. כמו כן עשיתי שימוש גם בקליגרפיה.

אופיר קוסטליץ

לטאטא מתחת לשטיח

תיכון פלך, קרית עקרון

מורה מנחה: הילה בן-דרור

טכניקה: אקריליק על קנבס 120*120

היצירה שלי עוסקת באלימות שלא נשמעת ולא נראית ביום וזהיא נעלמת מהעין או שאנחנו מחליטים להתעלם ממנה במודע. רציתי לבטא את הביקורת שלי על האלימות המתפשטת אך גם על האדישות שלנו כחברה שנהפכה לאלימה כל כך באופייה. הרעיון לנושא התפתח אצלי כבר זמן רב ומבוסס על מקרה אישי. הושפעתי מהאימפרסיוניסטים באופן תפיסת הרגע החולף. ביצירה ניתן לראות את הרגע שממש "תופס" את האלימות שמשקפת בעין. באופן אבסורדי, רגע האלימות אמנם חולף אך מטביע את חותמו לזמן רב.

אורה שביט אלימות

אולפנת אמי"ת נגה, רמת בית שמש
מורה מנחה: אריאלה אלקיים

טכניקה: שמן על עץ

בעבודתי אני מחיה את אמנותו של סבי ז"ל שהיה צלם ירושלמי, ואני מתייחסת לצילומיו דרך אמנות הציור. בחירת התמונות שבהן הדמויות מביטות על סבי, מחברת אותי גם למבט של סבי, לשוכבות המאפינת אותו כצלם, לדייקנות שלו ולכישוריי הצילום שלו. הציור על גבי העץ מבטא את השורשיות והקשר של סבי אלי. גזרי העץ כרותים, והציור עליהם מוליד משמעות חדשה. צבעי השחור-לבן שומרים על האותנטיות והיופי של אותה תקופה.

אוריה זליקוביץ'

תמונות מהארגז

אולפנת עפרה

מורה מנחה: אילה אופיר

אחוזה שיש

נתי

אולפנת בנ"ע, נריה

מורה מנחה: מיכל צוף

נתי הוא ילד שהתנדבתי איתו במשך שנה, לנתי יש אוטיזם. בחרתי לצייר את נתי בתמונה בו הוא נראה בודד ומרוחק. והוספתי לעבודה כולה גם ציפוי זכוכית. כל אלו יוצרים מרחק בין נתי לצופה, בדיוק כמו המצב שלו במציאות. הוא חי בכועה, מרוחק מהעולם, הוא לא יוצר קשר עם העולם והעולם לא יכול לחדור את השכבה העוטפת אותו.

טכניקה: צבע אקרילי על קנווס, מסגרת זכוכית מעל

אילה בן דוד

תפארת

אולפנת נווה חנה, גוש עציון
מורה מנחה: לביאה כהן

“ואולי יבוא יום ונהפוך שווים...”

אחותי הקטנה תפארת, היא אוטיסטית. במשך שנים רציתי שהיא תשתנה, תהייה אחרת, נורמאלית. במהלך העבודה למדתי להבין שהיא מי שהיא, ושאני מי שאני גם בזכותה, יש לי זכות גדולה לגדול איתה ולהכיר אותה ולהיות בן אדם טוב יותר בזכותה. הבנתי שלמרות רצוני שנהיה אחיות רגילות כמו כל האחיות, בסופו של דבר, מאחורי הדלת היא שם, בעולמה הפרטי והלא תמיד מושג. ובכל זאת, אני רוצה להאמין שיום יבוא ונהיה שוות.

טכניקה: אקריליק על קנווס

אלמוג רם

זו אינה מקטרת

אולפנת צביה, מעלה אדומים

מורה מנחה: נגה גרינברג

האמן הסוריאליסטי רנה מגריט, צייר ציור של מקטרת וקרא ליצירה בשם "זאת אינה מקטרת". בציורו ניתן לראות משהו שנראה בדיוק כמו מקטרת אך לא ניתן לעשן בו. יש להתבונן בדימוי לעומק כדי לראות מעבר לפן החזותי המשתקף בציור. בעבודת הפרויקט שלי, אני בוחרת להביט מעבר, להביט לעומק.

במבט ראשוני התריס המוגף והדלת הנעולה כמו העשן מונעים מאיתנו להסתכל לעומק הדברים, למסתתר מעבר למחסומים. אך כאשר נתבונן לעומק נראה את הנוף שמעבר לעשן, נוכל לראות גם את הדמויות המשתקפות בזכוכית הדלת.

טכניקה: צילומי צבע בגודל 30X45

טכניקה: שמן על בד

אנדירנס הייתה ספינת מפרשים בא יצא ארנסט שקלטון בדצמבר 1914 במשלחת לאנטרקטיקה. חודשים אחדים לאחר תחילת המסע נלכדה הספינה על ידי קרח מבלי יכולת להיחלץ, לבסוף, נמחצה הספינה על ידי גושי הקרח וטבעה בים, אולם המשלחת שרדה. עבודתי מתארת את מסעו של שקלטון יחד עם המשלחת ואת התלאות שעברו בדרך. בעיניי, שקלטון הוא דמות מעוררת השראה, סקרנותו, אומץ ליבו וקסמו הובילו אותו ואת אנשיו אל מקומות לא מוכרים.

אפרת דוקן

אנדירנס

אולפנת בנ"ע, אורות מודיעין
מורה מנחה: מיכל צוף

דינה ולדמן

ללא שם

אולפנת אי"ל ברמה, נוב
מורה מנחה: סיגלית תמר בכר

לפי ויקיפדיה, בדידות היא מצב נפשי-חברתי המבטא חוסר שייכות, ריחוק מאנשים וכמיהה לחברה. הבדידות שלי מורגשת אצלי דווקא כאשר אני בין הרבה אנשים, כאשר אני נמצאת בעשייה רגילה כמו כולם ועם כולם, ובכל זאת מרגישה בודדה. אני מרגישה משהו שאף אחד לא מבין... מרגישה צורך לשתף, ואין לי עם מי.

בעבודתי אני מנסה להעביר את חווית הבדידות כפי שאני מרגישה וחווה אותה. אולי זה יגרום למשהו להיות פחות בודד.

טכניקה: שמן על מראה, 20/20 ס"מ

דניאל וקנין

אליס

אולפנת זבולון, ראש העין
מורה מנחה: שמרית זוכמן

העבודה שלי היא מחווה לספר
"הרפתקאות אליס בארץ הפלאות"
מאת לואיס קרול.
אליס היא ילדה צעירה בת 7
הנופלת לעולם מופלא בו חוקי
הפיזיקה והזמן שונים ומשתנים
כל הזמן, חיות מדברות ומטורפים
נמצאים בכל מקום.
רציתי לאתגר את עצמי ביצירות
הלקוחות מעולם הדמיון וכן ליצור
יצירה המדברת אל קהלים שונים,
ילדים ומבוגרים.

טכניקה: רישום, 50/35

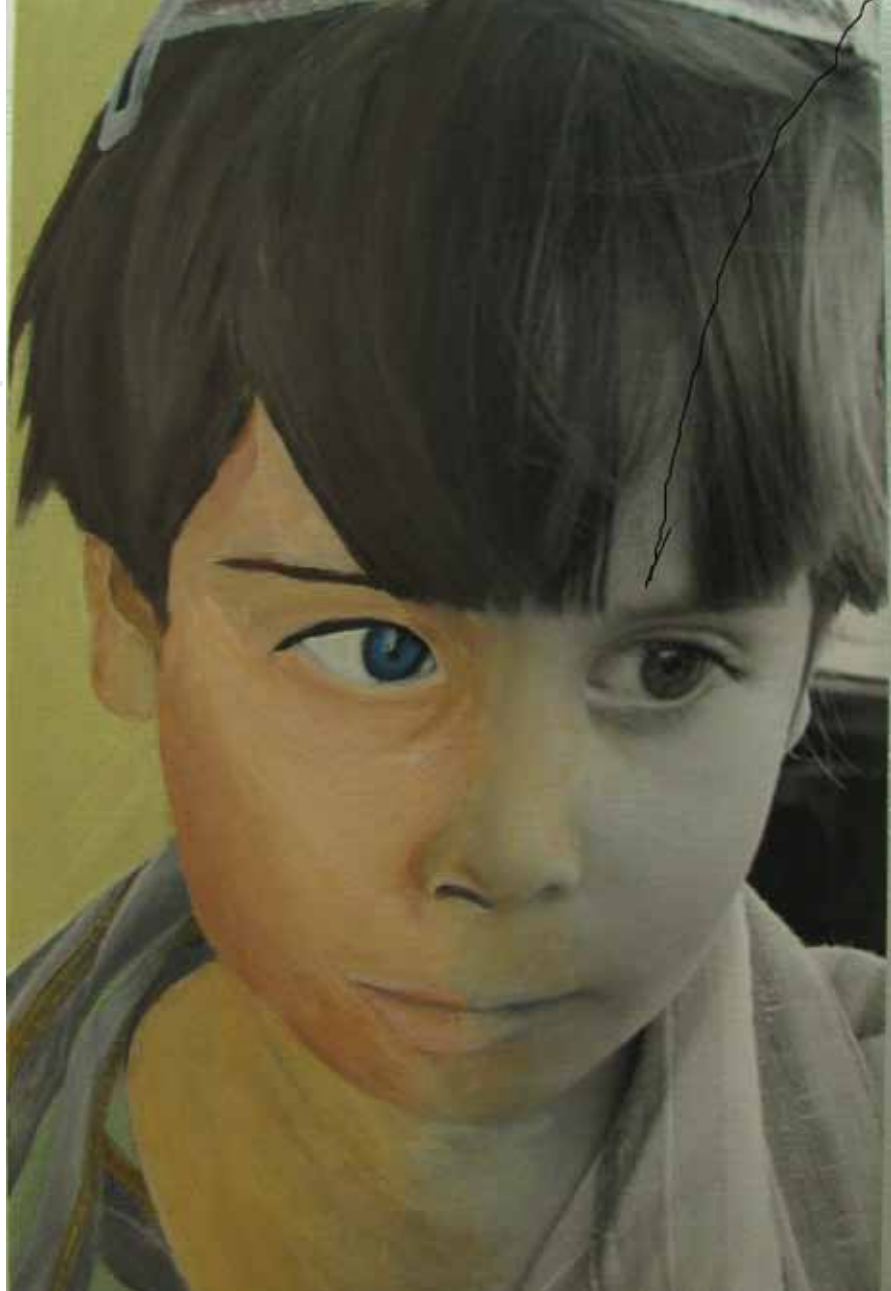
הדס סיון

הנסיך הקטן

אולפנת נווה חנה, גוש עציון
מורה מנחה: לביאה כהן

העבודה שלי עוסקת בזיכרון. התחלתי לצייר את אחי חנן בניסיון להיזכר בדמותו שכבר הספקתי לשכח. עם תהליך הציור צפו לא רק זיכרונות אלא גם רגשות. חנן נפטר כשהייתי בת תשע. לאורך השנים הוא הפך מאח לדמות מיתולוגית. בעבודתי הצלחתי שוב להיזכר, לאהוב, להתגעגע ולהחזיר אותו מאותה הדמות המיתולוגית להיות אחי הקטן שכל כך חסר לי. אני מרגישה שזכיתי בחנן מחדש.

מעבר לתהליך היצירה, עברתי בעזרת המורה מסע פסיכולוגי ונפשי שיישאר איתי לעולם.

טכניקה: אקריליק על קנוס

טכניקה: שמן על בד.

אני רוכבת על סוסים מזה שנים רבות, בשדות המושב בו אני גרה .
הסוס מסמל בעבורי נאמנות, אצילות, רוגע וכלי בשעות הפנאי.
השתמשתי בצבעוניות עשירה על מנת לבטא את הכח הפיזי של הסוסים
ואת הרגשת החופש שאני חווה בעת הרכיבה .

הדר גטר

רכיבה בצוותא

אמית רננים, רעננה
מורה מנחה: נורית גלזר

הודיה הר הבית

חוט המחשבה-בין ייאוש לתקווה

אולפנת קרית ארבע
מורה מנחה: עינת לביא

אני נמצאת במצב שחור, מבולבלת לחלוטין, כמעט נכנעת. שקועה בתוך עומק אינסופי, נעלמת, מתרחקת. משהו חבוי שם, אני בטוחה בכך. נכנסת למסתור, לסוד, לתוך האין סוף. נמצאת במצב ייאוש, דיכאון, על קצה משולש דוקרני וחד. כמו נוסעת בחושך, בזמן ערפל, לא רואה כלום אך ממשיכה... בשאיפה למצוא את האור, את השלמות, את מעגל החיים השמח.

טכניקה: חוט ומסמר על מצע עץ / לוח עץ שחור. 1.25x60

טכניקה: אקריליק על בד 70*50 ס"מ

אני בעלת שיתוק מוחין, c.p. והיצירה שלי היא דיוקן עצמי. השיתוק שלי בא לידי ביטוי בחוסר יכולת מוטורית, קשיים בהליכה, קשיים במוטוריקה עדינה. אני נעזרת בסדים לרגליים, ומתניידת בכיסא גלגלים וקביים. למרות כל זאת חיי מתנהלים כרגיל, אני לא מוותרת לעצמי בשום דבר. בחרתי לעבוד על דיוקן עצמי, בצורה הגופנית שלי, ובאביזרים שהם חלק מחיי והפכו חלק ממני. ציורי הדיוקן שלי מבטאים את ההסתכלות שלי על העולם וכיצד העולם רואה אותי.

הודיה יוסף

קבלת האחר

אולפנת בנ"ע סגולה,
קריית מוצקין
מורה מנחה: רנה פרל

טכניקה: ברזל וגבס

בעבודה שלי בחרתי לעסוק בקשיים שחווים בגיל ההתבגרות, ובדרך שבה מנסה המתבגר להתמודד איתם, ובכך אני מבקשת לבטא את ניסיוני האישי. המוטיב בעבודתי הוא הפרפר, מכיוון שבעיניי הוא בעל חיים פלאי. הפרפר מסמל את הפנימיות, את הנפש של המתבגר, את השאיפה שלו לחופש וליציאה מן החושך ואת הרצון להשלים את השינוי שהוא עובר ולהיות שלם, יפה ומבוגר. הוא מסמל את הרצון לסיים את החיים עם מטרה, אומץ לב וכח.

הודיה משה

התמודדות המתבגר

אולפנת פסגת זאב, ירושלים

מורה מנחה: שושי שרייבר

טכניקה: אקריליק על בד 60x40

ביצירה זו בחרתי להראות את הדרך שעובר האדם מרגע לידתו, אותו הרגע של "הקפיצה למים" לעולם הסובב אותו. מסע החיים הזה מוביל אותנו במהלך כל חיינו ללמוד מהן יכולותינו, מהם כחותינו, למצוא את ייחודנו ורק כשנבחר לקחת חלק במסע זה נוכל לנצל את חיינו ולחיות חיים משמעותיים.

הילה אקשטיין

התבגרות

אולפנית בנ"ע ישורון, פתח תקווה
מורה מנחה: רננה כהן

חביבה שרון

לב אמונים

אולפנית אי"ל ברמה, נוב
מורה מנחה: סיגלית תמר בכר

עבודתי סובבת סביב שירים של רחל
המשוררת, כל שיר מבטא צד אחר
בתוכי. שיריה מבטאים בשבילי את
כל היופי שבמילים ודמותה היא אבן
יסוד בעבודתי.
בעבודה זו אני מתייחסת לשיר
"עקרה" המביע את הכמיהה שלי
לילד והרצון החזק הזה שקיים בכל
אישה.

טכניקה: רישום בעיפרון על נייר, 40X50 ס"מ

טכניקה: קליגרפיה, טוש דופלקס 70/70

בחמש המגילות בולט רעיון השילוב בין החומר לרוח, מצד אחד הן מביעות רעיון רוחני ונשגב ומלמדות כיצד לטפס במדרגות הרוח, ומצד שני, הסיפורים במגילות אנושיים ו"ארציים". שני הצדדים משלימים זה את זה. מהות חיינו היא קידוש החומר. הקב"ה ברא אותנו בעולם גשמי, אך תפקידנו הוא לא להיסחף אחרי הבלי העולם הזה אלא לרומם את החומר למדרגות גבוהות של רוחניות וקדושה. עבודה זו, היא ממגילת "שיר השירים" שהיא אחת מתוך סדרה של כל המגילות: מגילת קהלת, מגילת אסתר, מגילת רות ומגילת איכה.

חן עמרני

על חומר ורוח - "שיר השירים"

אולפנת בנ"ע, מירון
מורה מנחה: רונית גבאי

חנה לואיז דהן

אל הארץ המובטחת

מדרשית עמליה, ירושלים

מורה מנחה: יעל סרלין

עבודתי עוסקת בנושא העלייה ארצה. לפני כשלושים שנה עלו הוריי מצרפת וסבתי עלו לפני כשנה. על אף שנולדתי בארץ, אני מחוברת למולדת של הוריי גם דרך שפת האם וגם דרך הביקורים שלנו בצרפת. כשהתחלתי לחקור את הנושא גיליתי את ציוריה של חיה גרץ רן שמשתמשת ביצירותיה בדימויים סמליים מתקופת קום המדינה, ובהמשך הכרתי גם את הכרזות מאותן השנים. בחרתי לצייר על דיקט ארבע כרזות העוסקות בעלייה ארצה. הדיקט נחשב לחומר "דל" שמזוהה עם האמנות הישראלית. הציור אפשר לי להתחבר לנושא של העלייה ולהציב אותו כאידיאל מתחדש.

טכניקה: רישום על דיקט (2 עבודות מתוך סדרה, 100X70 ס"מ)

טוהר אביעוז

שיבה טובה

אולפנית שח"ם, קריית אתא
מורים מנחים: שמואל גרוס,
עמליה סמולניק

עבודתי משקפת את בדידותה של
האוכלוסייה המבוגרת אשר עבדה
כל חייה והקימה את המדינה למען
הדורות הבאים.
חלקם נמצאים היום מחוץ למעגל
החברתי והם עניים, חולים ובודדים.
ביצירה זו אנו רואים אדם מבוגר
היושב על ספסל ברחוב ובגדיו
קרועים, מכטו לא מרוכז, אין דמויות
נוספות לידו והבדידות והייאוש
בולטים.

טכניקה: אקריליק על קנבס

טליה מרנץ

עצם העניין

אולפנת אוריה, גוש עציון

מורה מנחה: טלי פרקש

יש דברים שהקיום שלהם נראה לנו
ברור מאליו.

ייתכן שלא ניתן עליהם את הדעת
או לא נגלה הערכה כלפיהם. ייתכן
שנשאיר אותם במקום שולי, מחוץ
לפוקוס של "התמונה שלנו", אבל
הם העיקר, והם בסופו של דבר עצם
העניין!

היצירה שלי ממקדת מבט בצלחת עם
שאריות אוכל, לאחר ארוחה. בעוד
שברקע, לא ב"פוקוס", אמא עומדת
מנקה ומבשלת.

טכניקה: אקריליק על בד 70*50

יונה נבון

חלומות במגירה

אולפנת נווה חנה, גוש עציון

מורה מנחה: לביאה כהן

כשהייתי קטנה חלמתי להיות בלרינה. בגרתי, אני מסיימת תיכון ואני מרגישה פספוס שלא הגשמתי את החלום. סיום התיכון מסמל עבורי את סיום הילדות ואיתה גם את סיום החלומות וכניסה לעולם המבוגרים, עולם של משרדים, פרנסה והישרדות. עולם שלרוב אינו משאיר מקום להגשמת חלומות. יש בי רצון להתנתק מהגלגל הזה, ולחזור למקום שבו יש לי אפשרות להמשיך לחלום וכמובן להגשים את החלום.

טכניקה: מיצב: רידי מייד מטופל שולחן, מחשב, מנורה, כסא

טכניקה: פיסול בקלקר גבס ובטון 120*120*120 ס"מ

פיגועי הדריסה שהתרחשו לאחרונה בארץ הביאו להצבת כטונדות ברחובות ירושלים ובסביבותיה, על מדרכות, סמוך לתחנות אוטובוס, לתחנות רכבת ובטרמפיאדות.

הבית, המרחב הפרטי, הפך להיות מקום מסוכן. זו חוויה מפחידה ומתסכלת.

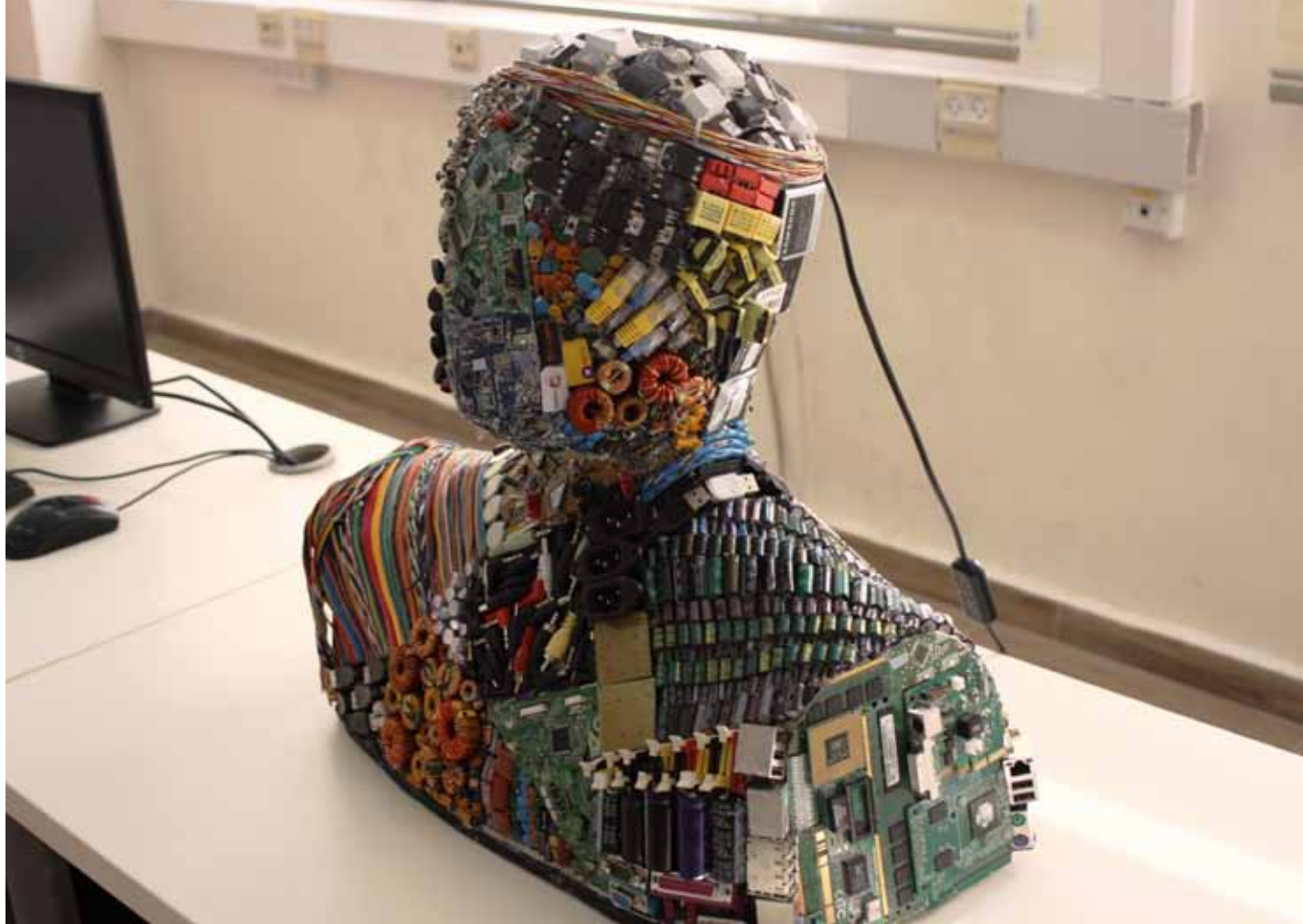
הכטונדות שאמורות להביא להרגשה של הגנה וביטחון יצרו אצלי תחושות הפוכות. הן פזורות ברחובות וכך מנכיחות ומקבעות את המצב הבעייתי, ומעצימות את התסכול.

יעל חודל

שנים כולם בורחים

אולפנת אוריה, גוש עציון

מורה מנחה: טלי פרקש

טכניקה: מורכבת 40*40 ס"מ לערך

הטכנולוגיה והמסכים הפכו לשיגרה כמעט בכל בית, בבתי ספר ובגנים. השימוש המופרז במסכים גורם לנו להיות תלותיים, עצלנים, מפונקים ואגואיסטים, אבל ההשלכה העיקרית היא הפגיעה בכישורינו החברתיים. עבודתי מובאת כמחווה לפסל 'רוח זמננו' של ראול האוזמן. אני מציגה את האדם בחברה המודרנית כבודד ובלתי חברותי, חבריו הם המחשבים והוא נמצא בסביבה קרה ומנוכרת שמשפיעה עליו וגורמת לו להיות מחשב ומכונה בעצמו.

ירדן אדרי

לכודים ברשת

אולפנת אמית'ת נגה, רמת בית שמש
מורה מנחה: אריאלה אלקיים

טכניקה: אקריליק על בד 68/80

בחרתי להמחיש אסונות טבע מולם עומד האדם נדהם, ללא יכולת להתגונן.
 יסוד האוויר: אנחנו ב"ה לא חווינו בארץ ישראל סערת טורנדו כפי
 שמתרחשת בארצות אחרות. בסרטים בהם צפיתי, ראיתי כיצד הסערה
 מחסלת כל דבר הנמצא בדרכה, והאדם עומד נפעם ומנסה לברוח
 מאימתה.
 יסוד האדמה: בעבודה זו אני ממחישה כיצד האדמה "נשמטת" מתחת
 לרגליו של האדם, במהלך רעידת אדמה עצומה המתחוללת סביבו.

ליבי מור יוסף

התמודדויות

אולפנת בנ"ע, אמנה, כפר סבא
 מורה מנחה: חני גולדברג

ליטל אזולאי

חופשי

מדרשת אור תורה סטון, ירושלים
מורה מנחה: חנה אדרעי

אני מציירת חיות פרא בטבע, על
מצע טבעי ולא 'נקי' ומסודר.
הפראיות של חיות הפרא מושכת
אותי, הייתי רוצה כמותן לפרוץ
גבולות.

אני מרגישה שאנחנו כבני אנוש
כבולים בכבלים של חברה ובכללי
התנהגות, מוסר וחוק.

גם אני מחפשת את החופשיות
והפראיות, ואני מוצאת אותם בריקוד.
שם המקום הטבעי שלי, שם אני כמו
חיית פרא.

טכניקה: חריטה, פחם וגיר לבן על דיקט משומש 70X55 ס"מ

טכניקה: שמן על בד, 66/47

הקשר שלי עם סבי שלום, היה מיוחד וקרוב, אהבתי אותו יותר מכל.
מותו נחת עליי כמכה קשה מנשוא בעודי בת תשע.
אני מתגעגעת לסבא שלי, לרגעים בו היה מחבק אותי וקורא לי לשבת לידו
בספה הגדולה, בעודו מתאמן על הפרשה ולועס את הגת שאהב כל כך...
אני מתגעגעת לחיוך שלו ולוויכחים הנצחיים על פוליטיקה בכל שבת.
יהי זכרו ברוך.

ליטל סעד

סבא ואני

אולפנת זבולון, ראש העין
מורה מנחה: שמרית זוכמן

טכניקה: אקריליק על קרטון 100*70

בתולדות האמנות האשה מתוארת רבות, אך כמעט תמיד היא מתוארת מנקודת מבטו של האמן - הגבר, כאובייקט. יפה, תלונית ופאסיבית. אני מציגה דיאלוג בין תצוגת האשה באמנות הפופ לבין יצירות הדיוקן שלי בו האשה מקבלת מקום עיקרי ביצירה ומיצגת חופש ועוצמה. בעבודתי אני מראה את הצדדים השונים והחזקים שיש בנשים על מנת להראות שבאמנות נשית יש כח. לאמנות ואמנים בכלל יש אפשרות לחולל שינוי התפיסות בחברה, לעורר מודעות ולהשפיע על דעת הקהל.

לינה זוסמן

להיות אישה

אולפנת אמי"ת נגה, רמת בית שמש
מורה מנחה: אריאלה אלקיים

טכניקה: אקריליק על בד

מוזר לחשוב שאדם יכול להיות מוקף חברים ואנשים ובכל זאת להרגיש לבד.
מים - ביצירה רואים אותי רוכנת מעל בריכת מים, מוקפת בחברות. אולם,
כשאני מתבוננת בדמותי המשתקפת במים אני רואה את עצמי כאילו אני
לבד.
יצירה זו שואבת השראה מהיצירה: ה"מיתוס של נרקיס"

מור משעלי

הדרך אל החופש

אולפנת גילה, רמת בית שמש

מורה מנחה: טליה פאר

טכניקה: רדי מייד מטופל

עבודתי מתארת שלבים בהפיכתו של חלום הנראה "הזוי", "חלומי", לדבר הניתן להגשמה. בעבודה מיזגתי שני אלמנטים המאפיינים אותי והמתכתבים זה עם זה ומתארים את התהליך האישי שלי עם החלום להיות רופאה. השלב הראשון מתאר את קבלת הרעיון, בדומה לשיר בחיתוליו הנכנס למגירה. השלב השני מתאר את עיבוד הרעיון, הספק והקושי מצד אחד ומהצד האחר את הכתיבה, שהחזיקה אותי וביססה אצלי הבנה קצת שונה ואופטימית יותר. בשלב השלישי והאחרון, בדומה לשיר שמתפרסם ויוצא לאור, מתוארת ההבנה כי בעתיד אהיה רופאה וזוהי שאיפה בת השגה.

מוריה יעל בשן

עדיף כישלון מפואר
מחלומות במגירה

אולפנת צביה, בני ברק
מורה מנחה: הילה סכן

טכניקה: צבעי מים

מוריה סגרון

חלון

אולפנת בנ"ע, מירון

מורה מנחה: רונית גבאי

"זה עובד! אנשים מגיעים לעומקים מדהימים, ועושים עם עצמם עבודה שאין ערוך לה. ההקשבה המופלאה הזו, ההכלה, ההבנה שאנחנו לא באמת מבינים מה עובר על האדם האחר, אבל אנחנו יכולים להיות שם בשבילו גם כך, המקום שנותנים למצב העכשווי שלו, הייתי אומרת: הכבוד שנותנים למצב שלו. גם אם הוא פתח מנגנון הגנה בעייתי מאוד - הוא לא סתם פיתח אותו... הייתה נפש שלו סיבה טובה לעשות זאת."
[מתוך הספר 'תלויה', ח. ברטלר]

אני חושבת שכאשר נלמד להקשיב לבריאה, לטבע, לעצם המציאות ובעיקר לאנשים שבה, נלמד לחיות את החיים שלנו בצורה הכי אמיתית, ישירה ונכונה ומתוכה לצמוח ולהתעלות.

טכניקה: צילום, 30X50 ס"מ

היצירה שלי עוסקת בזהות שלי. מי אני ומאיפה אני באה? תהליך היצירה הוביל אותי לצאת למסע אישי ולחקור את משפחתי, את המקום בו נולדתי ואת מקומי כעת. צילומי הדיוקן העצמי שלי נעשו לבד כאשר רק אני והמצלמה נוכחים, זה העניק לי הרבה חופש. בכל התמונות אני מישירה מבטי אל המצלמה ועוטה על עצמי חלק מהלבוש המסורתי ובכך נותנת ביטוי לזהות האתיופית שלי מתוך ביטחון, כח ואהבה..

מסרט טשאללה

פנים וזהות

מדרשיית עמליה, ירושלים

מורה מנחה: יעל סרלין

טכניקה מעורבת

בעבודה שלי ניסיתי להדגיש את האבסורד שבהגדלת חשיבות החפץ עד להיותו גדול כל כך באופן שהוא משתלט על חיינו. הבעתי זאת דווקא בעזרת הקטנת החפץ לגודל מיניאטורי הבולט עוד יותר לנוכח המשטח הגדול עליו מונחת העבודה. את ההתכלות של החומר הבעתי בעזרת קופסאות הגפרורים מהם בניתי את היצירה. העובדה שגפרור אחד יכול להעלות באש את שאיפותינו, הופך את כל חיינו לשבריריים במידה מסוכנת. בעבודתי יצרתי שני בתים, האחד בסגנון מודרני והשני בסגנון ישן יותר. העמדתי אותם זה מול זה אך בשניהם הצגתי את הגודש המאפיין את רצונו של האדם לצבור עוד ועוד.

מרים הייבין אל תתלה את האושר שלך בדברים שיכולים להיעלם

תיכון פלך, קרית עקרון
מורה מנחה: הילה בן דרור

טכניקה : מיצב- שעווה על בוכת ברבי

בעבודתי בחרתי לעסוק בנושא הדימוי האישי.
 בחרתי לקחת את כובות ה"ברבי" המוצגות כ"אידיאל היופי", להציג אותן
 על מסלול דוגמנות ולשנות את משמעותן ע"י הוספת שעווה - שהיא אחד
 החומרים השמנוניים ביותר. רציתי לבטא את הרעיון שאין זה משנה אם
 האדם רזה או שמן, רחב או צר, גבוה או נמוך, אלא משנה האופן בו הוא
 תופס את עצמו וחי עם גופו.

נופר סיני

You are beautiful

אולפנא לאמנויות, אמונה, ירושלים

מורה מנחה: בת שבע גז'

נעה אביעזר

מחשבות

אולפנת חורב, ירושלים

מורה מנחה: עדי דוד

בקיץ האחרון, כשאחי הגדול לחם בעזה, מצאתי שהפחד מהאפשרות שיקרו חלילה דברים רעים, גרם לכך שגם כאשר נכחתי במקום מסויים בגופי, לא כאמת הייתי שם. חשתי חלולה מבפנים.

את הציורים יצרתי מתוך צילומים שביימתי בהם את עצמי. הידיים של העובד נעלמו ולא מממשות את תפקידן, עיניי הילדה לא רואות עולם ורק מחשבותיה הופכות למציאות. השיער הג'נג' שמאפיין אותי, מופיע בכל אחת מהיצירות ומקשר את תחושת הנפקדות האוניברסלית הזו לרגשות שחשתי אני בתקופת מבצע "צוק איתן".

טכניקה: שמן על בד 40x50

טכניקה : צילום

כל סיפור מתחיל מנקודת מבט, זהו אחד הדברים הקובעים את ההסתכלות וההבנה שלנו על חיינו. הצילומים שצילמתי הם נקודת המבט שלי והצורך שלי להסתכל על דברים מנקודות מבט שונות. להתבונן מקרוב ולתת משקל ייחודי לדברים הפשוטים והיומיומיים. לעיתים יש בתוכי החמצה, משום שאנו מוקפים בדברים כל כך יפים ומיוחדים ואנחנו לא תמיד מעריכים ולא רואים אותם.

נעה ארדשטיין

מחול

מחולה, יפתח בנות, שדמות מחולה
מורה מנחה: דבורה שריג-נחום

נעה הוס

פשטות

מדרשת אור תורה סטון, רמות, ירושלים

מורה מנחה: חנה אדרעי

מעט פשטות בעולם מורכב, אני מבקשת עבודה זו היא מחווה לאריק איינשטיין, ובעיקר לפשטות שאפיינה אותו כאדם, ואפיינה את שירתו. הדרך בא בחר לבטא בשיריו קירבה, אימהות, חברות, אהבה וגעגוע, תואמת את הדרך היפה והצנועה בה חי את חייו. את הפשטות הזאת בחרתי להביע בעזרת דימויים ומטאפורות משיריו, דרכם אני מבטאת את הגעגוע שלי לעולם אחר, לשירים אחרים.

טכניקה: מעורבת

טכניקה: דיו בטכניקת טביעות אצבעות על קאפה

נעה יוסף

חותם בעולם

אולפנת אמי"ת נגה, רמת בית שמש
מורה מנחה: אריאלה אלקיים

בשנים האחרונות אני מרגישה שהמוות משפיע על החיים שלי ושל הקרובים לי בשל התמודדות עם מוות של אדם קרוב. האירוע הזה עורר אצלי הרבה מחשבות קיומיות, העיסוק בנושא זה דרך האמנות הצליח להעניק לי כחות. בעבודה בחרתי להראות את ההתמודדות עם עיתויים שונים של מוות. מקור ההשראה שלי בעבודה הוא האמן אדוארד מונק שעסק בהרבה מעבודותיו בנושא המוות. ביצירה זו, של מוות מזקנה, האדם הצליח להשאיר את חותמו בעולם ונשאר בעולם עד שהביא לידי ביטוי את כחותיו במידה המירבית. טביעות האצבעות מראות את החותם של האדם בעולם.

טכניקה: אקריליק על קנוס, איפור וצילום על קנוס

בקיץ שעבר, בשעות הצהריים פרצו לביתי שני מחבלים ותקפו אותי ואת החבר שלי. אחי שנכנס הביתה במקרה, ברח וקרא לעזרה בזמן שהמחבלים כבר ברחו. בפרויקט שלי אני מנסה להביע את התחושות שלי בעיקר כלפיי המחבלים שפרצו אלי הביתה, וכלפיי מחבלים בכלל. אני מנסה להעביר לצופה את התחושות שחווייתי אז וחוזה עד היום. המחבלים התנהגו כמו חיות, כל מה שאני זוכרת מהם זה בעיקר דמויות אגרסיביות, זריזות, מכות ונהמות. לא הייתה בהם טיפת אנושיות. חיות בדמות אנוש.

נעה מעוז

נפש חיה

אולפנת עפרה

מורה מנחה: אילה אופיר

טכניקה: צילום מעובד פוטושופ והדפסה צבעונית 0.5X1.5 מ'

אמנים רבים ניסו לנטרל את השליטה של השכל בחושים' להשתחרר ממגננות המודע, להגיע אל הפנימי, אל התת מודע וכך להתנתק מהמציאות ולהרגיש "חופשיים" באמת. חלק מהשחרור של המודע מוקצן על ידי פנייה לכיוון הסמים. בשנה האחרונה ראיתי אנשים בהשפעת סמים, רציתי להבין מה בדיוק עובר להם בראש ובאיזה עולם הם חיים, וכך הגעתי לנושא היצירה. בעבודתי צילמתי את עצמי בחופשיות ללא נוכחות של אף אדם, ובליווי מזיקה. כך יכולתי להתנתק ולהכנס למצב של זרימה ושחרור. היה לי חשוב להיות חלק מהעבודה עצמה וכך יכולתי להשתמש אחר כך בפוטושופ בדימויי הגוף שלי ועל ידי הצבע לתעתע בין הפנים לחוץ ובין חווית החופש והשחרור לחוויות של טירוף, שיגעון והזייה.

סוזי רחמים

פסיכודליה

מדרשית עמליה, ירושלים
מורה מנחה: יעל סרלין

סיון יוסיפוב

עשן סמיר

אולפנא בנ"ע, פסגת זאב, ירושלים

מורה מנחה: שושנה שרייבר

עבודתי עוסקת בפגיעה הפיזית, הנפשית והבריאותית שגורם העישון. ביצירה הראשונה ציירתי ילדה קטנה, חייכנית ותמימה ומסביבה היא שרופה. הסיגריות אוכלות אותה וחונקות אותה. היא לא מודעת לכך שזה פוגע בה. הילדה זו למעשה אני בתור ילדה. ביצירה השניה ציירתי על פי יצירתו המפורסמת של רנה מגריט: "החדר הקשוב", שם מצויר תפוח ענק כלוא בתוך חדר. ביצירתי, במקום התפוח ציירתי קופסת סיגריות. היצירה מבטאת מחנק, וזוהי התחושה שמקבלים מהעשן הסמיר והמחניק שיוצא מהסיגריות.

טכניקה: שמן על קנוואס

עדי ויינשטיין

אדם מול חברה

אולפנית בנ"ע ישרון, פתח תקווה
מורה מנחה: רננה כהן

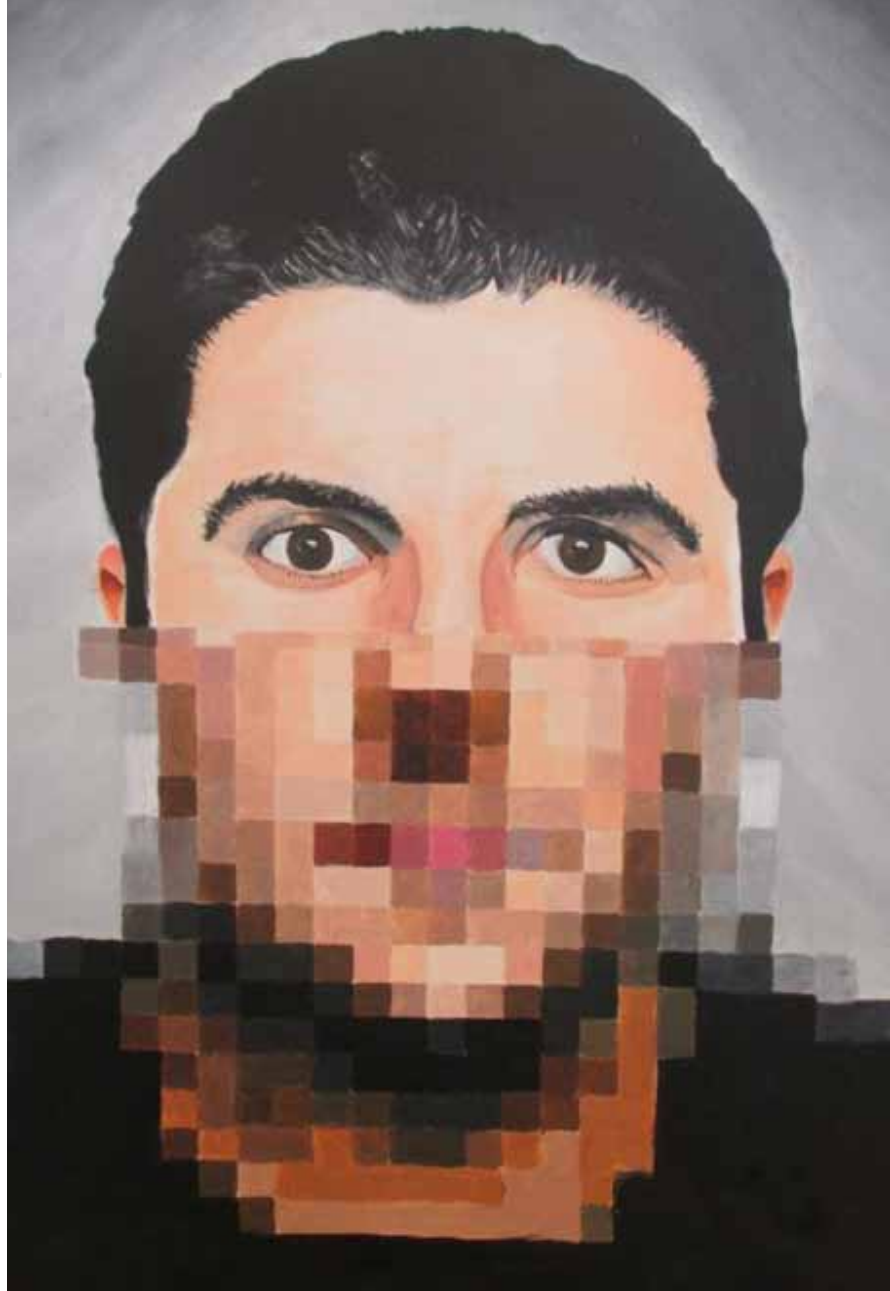
כולנו חיים במעגלים חברתיים כאלה או אחרים ומתמודדים עם סיטואציות שונות.

בעבודתי אני מתייחסת להשפעת חיי החברה על הפרט, על ההיבט החיובי והשלילי שלהם.

לחיים בתוך חברה יש יתרונות כמו הערכות ההדדית בין הפרטים השונים.

אולם מנגד, החברה יכולה להשפיע בצורה שלילית. לדוגמה, לחץ חברתי גורם לטשטוש הזהות הפרטית.

כולי תקווה שנדע לאמץ את הדברים הטובים בחברה, ונצליח 'לדלג' ולהינצל מהחסרונות שלה.

טכניקה: אקריליק על בד

טכניקה: רישומים כל אחד בגודל 56X52 ס"מ פחם על נייר

ברישומי אני חוקרת ציורים של מאסטרים מתולדות האמנות, בעיקר את הדמויות שציירו קראוואג'יו, וורמיר. רישומים בשחור לבן מרתקים אותי, רישום הוא הבסיס של כל ציור. בעבודה שלי אני מבקשת להחזיר אחורה בזמן את תהליך הציור, ולחשוף את הרישום שממנו הכל התחיל.

עדי ינקוביץ'

התבוננות

מדרשת אור תורה סטון,

רמות, ירושלים

מורה מנחה: חנה אדרעי

טכניקה: שמן על קנוואס

עבודתי עוסקת בצדדיו השונים של האדם, כל
יצירה עוסקת בהבט אחר רגשי והתפתחותי של
האדם.

עדן מלייב
אין ספור פנים
אולפנת בנ"ע פסגת זאב,
ירושלים

טכניקה: אקריליק על בד

בחרתי לצייר מתמונות נוף שצילמתי.
אני מאוד מחוברת לנופי ארץ ישראל ומבינה את הזכות שלי להיוולד
בארץ. הצניעות והענווה שבנופים נותנת מקום לתוכן ולמשמעות שבארץ.
דבר נוסף שמייחד את הנוף הישראלי הוא הפסיפס האנושי שחי כאן
בארץ שכמו הנוף, גם הוא, מגוון מאוד.
בחרתי להשתמש כמצע לעבודה ברפסודת עץ פשוטה, מוצר פשוט
וארצי, הבסיס לכל מגוון הנופים בארץ ישראל.

צפורה חלימי

האדם אינו אלא תבנית נוף מולדתו

אולפנת צביה, מעלה אדומים
מורה מנחה: בת שבע גז

טכניקה: ציור באקריליק על עץ. סך גודל המכלול הוא: 100*30 סמ

“חלונות חלונות כמו גלריית צלליות פרושים בעיר הזאת.
 ושורות ושורות של תקוות וחלומות רצות בעיר הזאת...” (סיון טלמור)
 להרכה אנשים בימינו יש חשש לצאת אל העולם, הם בוחרים להסתגר בבתם,
 במקום בטוח. לעיתים גם אני מעדיפה להישאר במקום הבטוח, המוכר לי, וכשאני
 בחוץ מלווים אותי פחדים.
 אנשים אחרים יוצאים בלי חששות או עם חשש שהם מתגברים עליו והם יוצאים
 ומבלים.
 בעבודתי יש חלונות הנראים מבפנים במבט אל החוץ ויש חלונות שצופים בהם מן
 החוץ אל הפנים. שני סוגי החלונות משקפים את נקודות המבט השונות.

קורל חג'בי

חלונות

תיכון יבנה, חולון

מורה מנחה: נילי בדיחי

רבקה איינסזאן

דיוקן עצמי שורשי

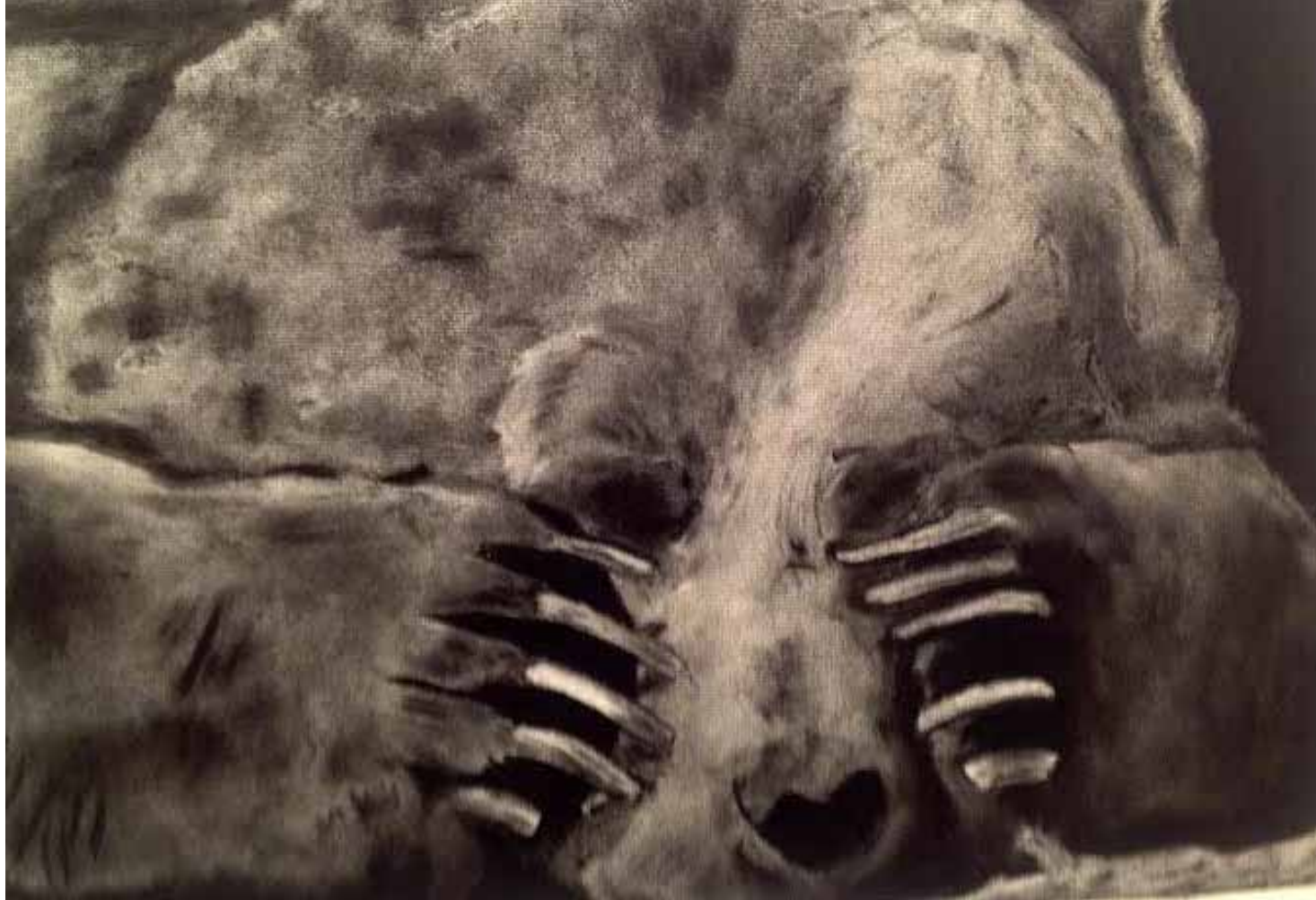
אמי"ת רננים, רעננה

מורה מנחה: נורית גלזר

בשנות ילדותי, עד גיל 11, גרתי בפרס והיו לי חיים טובים ומאושרים, כשעליתי לארץ וחוויתי קשיי קליטה ידעתי שאני יכולה להתמודד עם הקושי כי יש לי שורשים חזקים והורים שערכיהם יגנו עלי לעולם. אבי נפטר בתאונת דרכים בפרס, כשהייתי בת שש. שורשיו נמצאים עמוק בתוכי והוא מזין אותי ונותן לי כח להמשיך ולהתקדם. אמא שלי תמיד הייתה שם בשבילי וכך גם היום. בחרתי לצייר את הורי בהיותם צעירים, וכשהם ביחד, כי אני חושבת שאפילו שאבא כבר לא איתנו עדיין יש אהבה בין הורי, והיא הכח המניע של משפחתי.

טכניקה: מעורבת, משחת עיצוב, שמן על בד

טכניקה: רישום פחם

הפחד אינו מאפשר, לא לחיה ולא לאדם, להקרין את דמותם האמתית. ציירתי ארבע חיות שכולן מסתירות בכפותיהן את תכונותיהן ומפחדות להסתכל. לפתע אי אפשר להגיד שהתכונות המוכרות שלהן, הן אלו שבאמת מאפיינות אותן. כמו החיות, גם האדם מפחד ובוחר להחביא את התכונות הנפלאות והמיוחדות שבו.

רבקה יצחק

הסתר פנים

אולפנה לאמנויות, אמונה, ירושלים

מורה מנחה: בת שבע גז

טכניקה: אקריליק על בד

חישבו, כמה פעמים אנו משתמשים בהגדרות ובמושגים שגויים על מנת לתאר תופעה מסוימת. האם כל אדם עם שמחת חיים והתלהבות הוא היפראקטיבי? האם כל מי שמפחד מהחושך הוא פרנואיד? אם כך, הרי שכולנו מופרעים... השימוש המוטעה בהגדרות, פוגע באנשים המאובחנים באמת כסובלים מהפרעות נפשיות. פְּרִנְיָה היא מצב פסיכוטי המלווה בפחד וחרדה. בעבודתי, בחרתי להמחיש מהי פרנויה. הצופה נכנס לעולם של פחדים על ידי פעולה יומיומית של התבוננות במראה.

רון וקס

פרנויה

אמית' רננים, רעננה
מורה מנחה: נורית כזר

טכניקה: ציור במשחת נעליים על דיקטים, פיסול בקרטון ביצוע, תחבושות גבס וצביעה

הנעל הולכת עם האדם לכל מקום שילך. תומכת בו, חווה אתו חוויות ומתקדמת אתו צעד אחר צעד.

לכל תקופה יש את הנעל שלה, נעל שאיתה האדם סולל את דרכו ומתקדם. בכל שלב האדם יכול לבחור איזו נעל לנעול או במילים אחרות; איזה חיים הוא בוחר לעצמו. אני בחרתי ללכת בשדה כמו בשירה של לאה גולדברג. ה"שדה" שלי הוא הרגשת החופש והידיעה שיש לי מרחב מחייה שבו אני יכולה ליצור, להרגיש, להתהלך ולבחור בחיים מלאים. את הנעל שלי בחרתי לפסל בהגדלה כי זו התקופה בה אני נמצאת כעת.

"יהי רצון שתוליכנו לשלום ותצמידנו לשלום ותגיענו למחוז חפצנו לחיים לשמחה ולשלום".

רוני בן ארי

את תלכי בשדה

אולפנת עפרה

מורה מנחה: אילה אופיר

רננה שלזינגר

קול דודי דופק

אולפנת צביה, מעלה אדומים

מורה מנחה: בת שבע גז

לפני פחות משנה עברנו, כעם וכיחידים, תקופה מורכבת וקשה של חטיפת שלושת הנערים ומבצע "צוק איתן". זו הייתה תקופה מלאה בכאב, אך מצד שני תקופה של התרוממות רוח בעם ישראל. באופן טבעי כשאדם חווה חוויות כאלו הוא שואל "למה?"

הרב סולובייצ'יק אומר במאמרו: "קול דודי דופק" כי "תעודתו של האדם בעולמו עפ"י היהדות היא להפוך גורל ליעוד". על האדם לראות במה שקורה לו נקישה של הקב"ה על דלתו על מנת לעורר אותו.

התמונות בהן מצויירים שערים מבטאות דפיקות שעוד לא ננקשו על דלתנו. את הדפיקות האלה עוד ידפוק הקב"ה על דלתנו בעתיד ועלינו לשים לב שלא להחמיץ אותן.

טכניקה: שמן על קנוס

טכניקה-בצבעי עיפרון, צבעי אקריליק, פנדה וצבעי מים

שטערנא שרה סוקוליק

מוסיקה

אולפנא צביה, עפולה

מורה מנחה: מיכל ויצמן

למוסיקה ישנן פרשנויות רבות. אני מנסה להסביר באמצעות יצירה ויזואלית את הפרשנות הייחודית שלי. הפרויקט מורכב משישה ציורים: ציור נושא - בו אני מתארת את הקשר שלי למוסיקה. ציור שהוקדש ליצירה של פרוקופייב - המתארת את סיפור המחזה רומיאו ויוליה, הציור בוצע באימפולסיביות אקספרסיוניסטית. ציור שהוקדש לפרלוד ופוגה של באך ובוצע במחשבה מופשטת ובטכניקות מגוונות. שלושה ציורים שהקדשתי לסונטה של היידן צויירו במינימליזם, בפשטות ובטכניקה אחידה.

טכניקה: גורי פסטל יבש

בחרתי להביא בפני הצופה, את עולמי הפנימי ולפתוח חלון לאני העצמי שלי.
 לציור יש מאפיינים של חלום, אווירה של פנטזיה ועולם על טבעי. יש בציור
 אלמנטים שונים הקשורים לחיים שלי והם חלק ממני. הנוף הפתוח משתנה
 בתוך הציור, חלקו מציאותי וחלקו דמיוני. שאבתי השראה מהזרם
 הסוריאליסטי, אבל ניסיתי למצוא בתוכו את הדרך שלי. לטקסטים ששילבתי
 בציור יש קשר לעולם היהדות.

שילת אפשטיין

ארץ הפלאות

תיכון שק"ד דרכא, שדה אליהו
 מורה מנחה: ענבל לדרמן

טכניקה: עט על בד, רדי-מייד. 4 פרטי לבוש: נעלים, חצאית, חולצה וצעף

בחרתי לצייר מנדלות בעט שחור על גבי בגדים לבנים. כשאני מציירת מנדלות אני לא מתכננת מראש, אלא מציירת על פי תחושות תוך כדי העבודה על המנדלה. המנדלה מתייחסת למעגליות החיים ומחזוריותם וגם לאין סוף. שילבתי בתוך המנדלה את השיר "אל העולם שלך" שמבטא התייחסות לעולם שלי, והמנדלה המעגלית היא כמו עולם ומלואו.

שילת חמו

מנדלה לחיים

תיכון אורט דתי, בית שאן

מורה מנחה: זיוה וייס

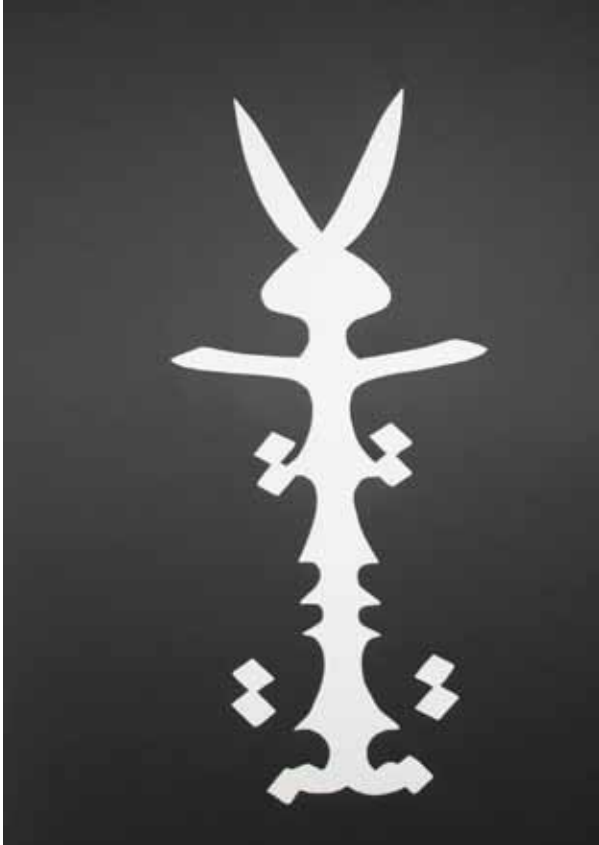
טכניקה: צילום

אני גבול של עצמי,
אני אוסף של רגעים ותמונות.
שכבר לא אהיה
אהיה אין סופית.
מה שיישאר ממני
ממה שהייתי
מהווייתי
זה זיכרון
אצל מי? לכמה זמן?
עד שגם הם יכלו
לתהום הנשייה

שיראל אברמוביץ

דיוקן

אולפנת אי"ל ברמה, נוב
מורה מנחה: סיגלית תמר בקר

טכניקה : רד"י מיד מטופל, אקריליק על נייר, נגזרות.

“אני שומר לך על הזהות
אני מגן לך על הילדים
אני מוסר את נפשי בשביל המשפחה שלך
ואתה יורק לי בפנים אחרי שלא הצליחו להרוג אותי בחוץ
אתה בא והורג אותי מבפנים”
(עמיר בניון, מתוך השיר “אני אחיך”)

שירה בן גיגי

בצלם

אולפנית בנ"ע, תל אביב
מורה מנחה: הילה סבן

בעבודתי אני מבטאת את ביקורתי על ארגון “בצלם”. בחרתי בנושא זה בעקבות המלחמה האחרונה בקיץ, מלחמת ‘צוק איתן’. אחי הגדול שירת כלוחם במלחמה הזאת והפגנת השמאל שבה הונפו שלטים המגנים את חיילי צה”ל נחרטה בזיכרוני כאחת החוויות הקשות והמזעזעות. בחרתי ליצירתי שני גוונים: שחור ולבן, המתוארים כנגטיב ופוזיטיב. הצבעים מקבילים לצבעי הלוגו של הארגון ומראים את הקיצוניות של ארגון “בצלם” בקביעת עמדותיו. שיחקתי עם אותיות המילה בערבית וכך נוצרו הארנבים. הכאפיה היא המצע לארץ ישראל ומייצגת את המלחמה העקובה מדם והאינסופית בינינו לבין אויבנו. היצירה זועקת ש”אין אדמה תמימה” ולכן הצבע האדום מתווסף למפה.

שירה הימלשטיין

קול דודי דופק

אולפנת חורב, ירושלים

מורה מנחה: עדי דוד

ההשראה ליצירה באה ממאמרו המפורסם של הרב סולובייצ'יק זצ"ל "קול דודי דופק". היצירה מורכבת מדלת עץ, עליה עיצבתי דמויות ואירועים המתארים את דפיקות הקב"ה על דלתנו.

הילד בפינה הימנית התחתונה מסמל את זוועות השואה ואת התקופה בה החלו הדפיקות. משמאל לילד מתנוסס "דגל הדיו" המסמל ביצירתי את ניצחון עם ישראל במלחמת העצמאות, שמבחינת הרב מהווה "דפיקת הדוד שנשמעה בשדה הקרב".

אניית העולים מסמלת דפיקה מתמשכת של עליית יהודים לארץ ישראל.

גם ההכרזה על הקמת מדינת ישראל, המיוצגת בעבודתי בדמותו של בן גוריון, מסמלת בעיניי הרב הזדמנות שאסור להחמיצה.

ביצירתי ביקשתי לעורר לקול הקורא של הקב"ה המתדפק על דלתנו.

טכניקה: עיסת נייר על לוח עץ 120X60

שירה טיירי

מורכבות האדם

אולפנת זבולון, ראש העין

מורה מנחה: שמרית זוכמן

מחשבה, מילה, חוויה, מזון רוחני
וגשמי, יוצרים לפנינו את פאר היצירה
- האדם.

אישיות האדם נבנית ומתפתחת
במהלך החיים, בעקבות אירועים,
אמירות, מחשבות וחומרי גלם
המקיפים אותה.

עבודתי עוסקת באותם מקורות
המעצבים את האישיות ומשפיעים
על התנהגותו, על עתידו ועל אופיו
של האדם.

טכניקה: "קולאז' עיתונים, 70/100, קולאז'

שירה לנדמן

מההשראה לתוצאה הסופית

אמי"ת רננים, רעננה

מורה מנחה: נורית גלזר

"אופנה היא לא משהו שקיים בשמלות בלבד. אופנה היא בשמיים, ברחוב. אופנה קשורה לרעיונות, לדרך בה אנו חיים, למה שקורה". (קוקו שאנל)
אני מקבלת את ההשראה לעיסוק שלי באופנה מארכיטקטורה של בניינים וערים גדולות כדוגמת ניו-יורק וסיאטל. אני מצלמת את הבניינים הגבוהים ומתחילה לצייר עם עפרונות השרטוט שלי את הקווים והצורות שישמשו לי מקור השראה. אחר כך אני מעצבת בגד על פי הצורות האדריכליות שמצאתי.

טכניקה: שמן על בד

שיראל מחפוד

גלגל החיים

אולפנת צביה, עפולה

מורה מנחה: רחל קרמר

ביצירה זו הושפעתי מהאמן המודרני
מרסל דושאן, אשר נהג לקחת
חפצים מחיי היום יום ולתת להם
משמעות שונה. גם אני השתמשתי
באותו גלגל אופניים שבו השתמש
דושאן וחיברתי לו דמויות של אנשים
שונים. זהו גלגל החיים שבתנועתו
הסיבובית מדגיש את המחזוריות
בטבע, הולדה ומוות כאחד.

טכניקה: פיסול בחומר-רדי מייד, 1.20*70 סמ'

שירה ריצ"י

בדמיך חיי

אולפנת קריית ארבע

מורה מנחה: עינת לביא

בחרתי להקדיש את עבודת הגמר שלי
לאייל גלעד ונפתלי, הנערים שנחטפו
ונרצחו בקיץ שעבר.
ברישום הרב גרוסמן מחבק את גלעד
שאער הי"ד.

הציור של החיילים הנכנסים לעזה גם הוא
צויר בשמן על אבן בצורת ארץ ישראל.
בעיני כל אירוע כזה הוא הוספת אבן לבניין
הארץ. מאחורי כל אבן בארצנו עומד אדם
שמסר את חייו
למענה. לכן בחרתי לצייר את אייל גלעד
ונפתלי ואת החיילים על אבן.

טכניקה: שמן על אבן

טכניקה: קולאז' בדים, 145*105

שלומית גזונדהייט

כאן גרים בכיף

אולפנת נווה חנה, גוש עציון

מורה מנחה: לביאה כהן

את ההשראה ליצירתי קיבלתי מעבודה שיצרה אמא של סבי, שאני קרויה על שמה - כשהייתה בבית אבות. היא יצרה מעין בית בובות דו ממדי שניתן לשחק בו. אני הצעירה במשפחה, וכל אחד מארבעת אחיי ואחיותיי התחתן והקים משפחה משלו. יש לנו בית גדול, אך רוב הזמן חדריו ריקים, מה שהופך בשבילי את השהות לבד בבית לקשה. כשמגיעה המשפחה, מגיעים כולם יחד וממלאים את הבית: אחי, אשתי וילדיהם, אחותי, בעלה וילדיהם וכן הלאה. וכשהולכים - הולכים כולם יחד. בחרתי להציג את הוריי ואותי כבובות נפרדות הניתנות לתזוזה בתוך רחבי הבית, (הזהה במדויק לביתי), ואילו את משפחות אחיי ואחיותיי כבובות מחוברות הניתנות לתזוזה רק ביחד. בדרך של הומור ומשחק ניסיתי להציג בית, ילדה וסיפור חיים שלם.

שני שוורץ

יומן משא

אולפנת בנ"ע, אורות מודיעין
מורה מנחה: מיכל צוף

ביצירה שלי, הילדה לוקחת איתה את המשא שלה, המזוודות הטעונות שצברה עם השנים, עוזבת את הכפר החשוך שסגר עליה וסוללת לעצמה דרך חדשה, אל עבר המקום המואר שהוא הטוב והנכון בשבילה. עבודתי נעשתה בהשראת יצירתו של מאיר פיצ'חדזה: "דיוקן עצמי עם מזוודות". התחלתי את העבודה בצביעת הבד כולו בשחור, הרעיון היה "להכניס" אור לבד החשוך. הטכניקה הזו התחברה לי עם נושא העבודה שלי, ניתן לראות את האור החיצוני שמאיר את הילדה שהולכת אחריו אל מקום טוב ושמח. האור מוביל את הילדה ומנחה אותה לאיזה כיוון ללכת, וההליכה אחר האור זו הדרך להפוך את החושך לאור ואת הרע לטוב.

טכניקה: שמן על בד

שקד יצחקי

היופי שבהתבגרות

אולפנית שח"ם, קריית אתא
מורים מנחים: שמואל גרוס
עמליה סמולניק

השתמשתי בטכניקה מתקדמת - עט תלת ממד שחור, בעזרתו ציירתי את הקמטים אותם יקבל האדם בזקנותו. הדגש הוא כי בכוא הזמן ובחלוף השנים, ועם ניסיון החיים והחוויית שיעבור בימי חייו, יבין האדם שכל קמט וקמט שבו 'זכה' מגיע ביחד עם 'סיפור'. הקמטים התלת ממדיים מייצגים זאת בעבודתי. הדמויות אותן בחרתי לצייר היא סבתא רבא שלי וסבי הגרים בסמוך לילדיהם ולנכדיהם, עטופים באהבה ושלמים עם עצמם ועם מראם מפני שעברו דברים קשים בחייהם והבינו שהזקנה היא דבר יפה שאין להדחיקו.

טכניקה: אקריליק על קנווס, טכניקה מעורבת עם עט תלת מימד

טכניקה: ציור אקריליק על קופסת קרטון פרוסה 1x2 מטר

יצירה זו מדברת על החברה שבה אנו חיים, חברה הגורמת לאדם להשתנות עד שאופיו נעלם. לעומת האדם, בעלי החיים לא משנים את אופיים, לא משנה באיזו סביבה יהיו, תמיד יישארו כמו שהם. בני האדם מסוגלים להסתיר את רגשותיהם האמתיים ולהסוותם ברגשות מזויפים. הם יכולים להקרין רגשות אחרים ממה שהם מרגישים באמת, ולזייף הכל עד שלא נותר כלום מהם עצמם. בני האדם עוטים על עצמם מסכות, אשר תפקידן להסתיר, לכסות.

שרון ללוש

טבע האנושות

אולפנת בנ"ע סגולה, קריית מוצקין
מורה מנחה: רנה פרל

תהילה קידרון (שלג)

ספירת הדמיונות

אולפנת בנ"ע, מירון

מורה מנחה: רונית גבאי

עולם החלומות הוא עולם בפני עצמו, אליו בורח כל אדם בשנתו - מרצונו או שלא מרצונו. האדם אוגר במוחו במשך היום הרהורים וחומר למחשבה, ובלילה הם מתחברים לעולם עצום וגדול. עולם החלומות מבטא את עולמו הפנימי של כל אחד מאתנו. דרוש אומץ רב להראות את החלומות שלך לאדם אחר ולתת לו להיכנס אל עולמך הפנימי והנסתר ביותר.

טכניקה: שמן על בד שמן על בד, 120X80 ס"מ

תמר שטרנטל

כלום לא קורה הכל כרגיל

תיכון פלך, קרית עקרון

מורה מנחה: הילה בן דרור

בחרתי ככותרת ליצירה שלי בשירו
הידוע של אביתר בנאי "כלום לא
עצוב", כדי לבטא מחאה על אדישות
חברתית. בחרתי בתצלום של קבצן
מבוגר הנראה יושב בפינת רחוב
ומנגן בכינור.
הייתי רוצה שלא נקבל תופעות כאלו
בשוויון נפש, שלא נמשיך כרגיל את
חיינו כשאנו נתקלים במראה כזה.
את התצלום שבחרתי הדפסתי
בפורמט ענק וכיסיתי אותו באלפי
סוכריות גלי צבעוניות ומתוקות
היוצרות ניגוד משווע בין נושא היצירה
לחומר שממנו היא עשויה. הניגוד
הזה, כך אני מקווה, יגרום לצופה לאי
נוחות ולחשיבה נוספת.

טכניקה: מעורבת

תפארת ווגל

הצד האחורי של הקנווס

אולפנת גילה, רמת בית שמש

מורה מנחה: טליה פאר

בחרתי להציג את הקנבס מנקודות מבט מפתיעות, חדשות ומזווית לא צפויה. הן ככלי חדש, הן כמשטח עבודה והן כציור של הצד האחורי. בדרך כלל אנחנו לא מתייחסים לצד שאינו נראה... למה שמאחורי הקלעים. אנשים אוהבים "להחביא" דברים מאחור במקום שלא רואים או לא מתייחסים אליו. בצד האפל ימצאו סיכות מהדק, שאריות של בד, גימור לא מושלם, כתמים ועוד. גם באישיות שלנו יש פינות שאינן נראות. בחנתי את הפינות החשוכות והבלתי נראות שלי וניסיתי להאיר אותן באור חדש.

טכניקה: שמן על בד

בתי ספר המשתתפים בתערוכה:

אולפנת חמ"ד, בנ"ע מודיעין
אולפנת חמ"ד, קרית ארבע
אולפנת חמ"ד, בנ"ע אמנה, כפר סבא
מדרשית עמליה חמ"ד, ירושלים
אולפנת חמ"ד, בנ"ע סגולה, קריית מוצקין
אולפנת חמ"ד, בנ"ע כפר פינס
אולפנת חמ"ד צביה, עפולה
אולפנת חמ"ד, בנ"ע פסגת זאב
אולפנת חמ"ד אוריה, גוש עציון
אולפנת חמ"ד, אמי"ת נגה, בית שמש
אולפנת חמ"ד נווה חנה, גוש עציון
תיכון חמ"ד, עירוני יבנה, חולון
אולפנת חמ"ד זבולון, ראש העין
אולפנת חמ"ד בנ"ע, מירון
תיכון מקיף חמ"ד אורט, בית שאן
תיכון חמ"ד פלך, קרית עקרון
אולפנת חמ"ד אי"ל ברמה, נוב
אולפנת חמ"ד אור תורה סטון, רמות
אולפנית חמ"ד בנ"ע ישורון, פתח תקוה
תיכון חמ"ד שק"ד דרכא, שדה אליהו
אולפנת חמ"ד, עופרה
אולפנית חמ"ד שח"ם, קריית אתא
אולפנת חמ"ד אמונה לאמנויות, ירושלים
אולפנת חמ"ד צביה, מעלה אדומים
אולפנת חמ"ד גילה, בית שמש
בית חינוך חמ"ד אמי"ת רננים, רעננה
אולפנית חמ"ד בנ"ע, תל אביב
אולפנת חמ"ד צביה, בני ברק
אולפנת חמ"ד חורב, ירושלים
אולפנת חמ"ד, בנ"ע נריה
מחולה, יפתח בנות שדמות מחולה